

LỜI CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC CHÚA JÊSUS CHRIST VỚI ĐỨC CHÚA CHA.

Bài 11 - Lời của Đức Chúa Trời đã biệt riêng các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ ra khỏi thế gian.

Chúng ta tiếp tục suy gẫm những sự mâu nhiệm ẩn chứa trong Lời cầu nguyện của Đức Chúa Jêsus Christ nói với Đức Chúa Cha, dành cho các môn đồ của Ngài.

Giăng 17:14: Con đã truyền Lời Cha cho họ, và thế gian ghen ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian vậy.

Bản King James version chép: ¹⁴**I have given**^{G1325} **them thy word**^{G3056}; **and the world**^{G2889} **hath hated**^{G3404} **them, because**^{G3754} **they are not of the world**^{G2889}, **even**^{G2531} **as I am**^{G1510} **not of the world**^{G2889}.

Khi con mắt của chúng ta đối diện với ánh sáng trực tiếp từ mặt trời lúc giữa trưa, chúng ta sẽ không thể nhìn thấy được bất kỳ điều gì của mặt trời, vì sự sáng cực mạnh ra từ mặt trời sẽ làm mù con mắt của chúng ta, nếu mắt của chúng ta không được trang bị kính bảo hộ. Nhưng nếu chúng ta được trang bị kính bảo hộ chuyên dụng để quan sát bề mặt của mặt trời, thì chúng ta sẽ nhìn thấy mặt trời như một núi lửa đang phun trào không ngừng để toả ra sức nóng cùng ánh sáng của mình, theo mạng lệnh được phán ra từ miệng của Đức Chúa Trời, để cung cấp ánh sáng và sức nóng cho muôn vật trên đất này, như Lời Chúa đã chép.

Sáng thế ký 1:14-19: Đức Chúa Trời lại phán rằng: Phải có các vì sáng trong khoảng không trên trời, đặt phân ra ngày với đêm, và dùng làm dấu để định thì tiết, ngày và năm; lại dùng làm vì sáng trong khoảng không trên trời để soi xuống đất; thì có như vậy. Đức Chúa Trời làm nên hai vì sáng lớn; vì lớn hơn để cai trị ban ngày, vì nhỏ hơn để cai trị ban đêm; Ngài cũng làm các ngôi sao. Đức Chúa Trời đặt các vì đó trong khoảng không trên trời, đặt soi sáng đất, đặt cai trị ban ngày và ban đêm, đặt phân ra sự sáng với sự tối. Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ tư.

Cũng một lẽ đó, chúng ta kính sợ Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, thì Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật, sẽ mở con mắt của lòng chúng ta cho được thấy sự vinh hiển chói lọi của Tin-Lành Đấng Christ, còn những người nào không có lòng kính sợ Đức Giê-Hô-Va, thì những người đó không thể nào thấy được, không thể nào hiểu được những sự lạ lùng trong luật pháp của Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh.

Thi-Thiên 119:12-20: Hỡi Đức Giê-hô-va, đáng ngợi khen Ngài. Xin dạy tôi các luật lệ Ngài. Tôi lấy môi thuật lại các mạng lệnh miệng Chúa phán ra. Tôi vui mừng về đường chứng cứ Chúa, như thể vui mừng về của cải hiếm hiệm. Tôi sẽ suy gẫm về giềng mối Chúa, chăm xem đường lối của Chúa. Tôi ưa thích luật lệ Chúa, sẽ chẳng quên Lời của Chúa. Xin Chúa ban ơn lành cho tôi tớ Chúa, để tôi được sống; Thì tôi sẽ giữ Lời của Chúa. Xin Chúa mở mắt tôi, để tôi thấy sự lạ lùng trong luật pháp của Chúa. Tôi là người khách lạ trên đất, xin chớ giấu tôi các điều răn Chúa. Linh hồn tôi hao mòn vì mong ước các mạng lệnh Chúa luôn luôn.

Chữ **sự lạ lùng - wondrous**^{H6381} **things** chép trong câu 18 trên, đó là chữ **פלא** - **pâlâ'**, số 6381 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **để phân chia ra, để tách riêng ra, sự phân biệt ra để tạo nên những điều lớn và khó, những điều lạ lùng, những sự mạnh mẽ, những sự kỳ diệu, những sự phi thường, những sự thần kỳ được tạo ra để hoàn thành ý đã định, để thực hiện tới mục đích;**

Thầy tế lễ E-xơ-ra được Lời Chúa chép là một văn sỹ thạo luật pháp của Đức Chúa Trời, là luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên qua Môi-se và nhờ tay của Đức Giê-Hô-Va phù trợ người, nên vua A-ta-xét-xe đã ban chiếu chỉ cho E-xơ-ra cùng mọi thứ mà E-xơ-ra cầu xin người, để trở về xây lại đền thờ cho Đức Giê-Hô-Va tại Giê-ru-sa-lem. Thế nhưng sự thông thạo đó chỉ là sự thuộc lòng và ghi nhớ những sự được chép trong văn tự của Kinh-Thánh, chứ người không hiểu được những sự mâu nhiệm, được gọi là sự lạ lùng trong luật pháp của Đức Chúa Trời.

Nếu một thầy tế lễ được Lời Chúa chép là thông thạo luật pháp của Đức Chúa Trời, mà không hiểu được những sự lạ lùng trong Luật pháp của Chúa, thì làm thế nào để người tin Chúa ngày nay có thể hiểu được những sự lạ lùng - wondrous^{H6381} **things đã chép trong luật pháp của Đức Chúa Trời?**

Hết thấy mọi sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tỏ ra qua các công việc của Ngài, từ trong khoảng không trên trời, cùng muôn vật được tạo nên và có trên mặt đất, trong nước, dưới đất và được chép thành văn tự trong

Kinh-Thánh đó, đều thuộc về loài người, là loài được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên theo ảnh tượng của Ngài, nhưng những sự đó đã vì cơ tội lỗi của A-đam trước nhất mà bị giấu khỏi sự hiểu biết của loài người, cho đến khi nào loài người được phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời, thì những sự vốn thuộc về loài người đó sẽ được trả lại cho loài người, vì là của cầm về cơ nghiệp cứu chuộc loài người.

Sứ đồ Phao-lô đã kinh nghiệm được quyền phép của Lẽ thật, được gọi là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời đã khiến cho linh hồn ông được phục hồi quyền kế tự cơ nghiệp cứu chuộc này và ông đã được Đức Thánh-Linh cảm động mà cầu nguyện cho mọi người tin Chúa được biết Lẽ thật này và làm theo.

Ê-phê-sô 1:1-23: Phao-lô, theo ý muốn Đức Chúa Trời, làm sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, gửi cho các thánh đồ ở thành Ê-phê-sô, cho những kẻ trung tín trong Đức Chúa Jêsus Christ: nguyện xin ân điển và sự bình an được ban cho anh em từ nơi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và từ nơi Đức Chúa Jêsus Christ! Ngợi khen Đức Chúa Trời, Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài đã xuống phước cho chúng ta trong Đấng Christ đủ mọi thứ phước thiêng liêng ở các nơi trên trời, trước khi sáng thế, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ, đặt làm nên thánh không chỗ trách được trước mặt Đức Chúa Trời, bởi sự thương yêu của Ngài đã định trước cho chúng ta được trở nên con nuôi của Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ, theo ý tốt của Ngài, để khen ngợi sự vinh hiển của ân điển Ngài đã ban cho chúng ta cách nhưng không trong Con yêu dấu của Ngài! Ấy là trong Đấng Christ, chúng ta được cứu chuộc bởi huyết Ngài, được tha tội, theo sự dư dật của ân điển Ngài, mà Ngài đã rải ra đầy dẫy trên chúng ta cùng với mọi thứ khôn ngoan thông sáng, khiến chúng ta biết sự mâu nhiệm của ý muốn Ngài, theo ý định mà Ngài đã tự lập thành trước trong lòng nhân từ Ngài để làm sự định trước đó trong khi kỳ mãn, hội hiệp muôn vật lại trong Đấng Christ, cả vật ở trên trời và vật ở dưới đất. Ấy cũng là trong Ngài mà chúng ta đã nên kẻ dự phần kế nghiệp, như đã định trước cho chúng ta được điều đó, theo mạng của Đấng làm mọi sự hiệp với ý quyết đoán, hầu cho sự vinh hiển của Ngài nhờ chúng ta là kẻ đã trông cậy trong Đấng Christ trước nhất mà được ngợi khen. Ấy lại cũng trong Ngài mà anh em sau khi đã nghe Lời lẽ thật, là đạo Tin Lành về sự cứu chuộc anh em, ấy là trong Ngài mà anh em đã tin và được ấn chứng bằng Đức Thánh Linh là Đấng Chúa đã hứa, Đấng ấy làm của cầm về cơ nghiệp chúng ta, cho đến kỳ chuộc lấy những kẻ mà Ngài đã được để khen ngợi sự vinh hiển Ngài. Vậy nên, sau khi tôi có nghe đức tin anh em hưởng về Đức Chúa Jêsus và tình yêu thương đối với các thánh đồ, thì tôi vì anh em cảm tạ không thôi, thường nhắc đến anh em trong khi cầu nguyện. Tôi cầu Đức Chúa Trời của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, là Cha vinh hiển, ban thần trí của sự khôn sáng và của sự tỏ ra cho anh em, để nhận biết Ngài, lại soi sáng con mắt của lòng anh em, hầu cho biết điều trông cậy về sự kêu gọi của Ngài là thể nào, sự giàu có của cơ nghiệp vinh hiển Ngài cho các thánh đồ là làm sao, và biết quyền vô hạn của Ngài, đối với chúng ta có lòng tin, là lớn dường nào, y theo phép tối thượng của năng lực mình, mà Ngài đã tỏ ra trong Đấng Christ, khi khiến Đấng Christ từ kẻ chết sống lại và làm cho ngồi bên hữu mình tại các nơi trên trời, cao hơn hết mọi quyền, mọi phép, mọi thế lực, mọi quân chủ cùng mọi danh vang ra, không những trong đời này, mà cũng trong đời hầu đến nữa. Ngài đã bắt muôn vật phục dưới chân Đấng Christ, và ban cho Đấng Christ làm đầu Hội thánh, Hội thánh là thân thể của Đấng Christ, tức là sự đầy đủ của Đấng gồm tóm mọi sự trong mọi loài.

Câu 17 trên chép: Tôi cầu Đức Chúa Trời của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, là Cha vinh hiển, ban thần trí của sự khôn sáng và của sự tỏ ra cho anh em, để nhận biết Ngài,

Bản King James version chép: ¹⁷That the God^{G2316} of our Lord^{G2962} Jesus^{G2424} Christ^{G5547}, the Father^{G3962} of glory^{G1391}, may give^{G1325} unto you the spirit^{G4151} of wisdom^{G4678} and revelation^{G602} in the knowledge^{G1922} of him:

Chữ ban - hast given^{G1325} chép trong câu 17 trên, đó là chữ δίδωμι - didomi, số 1325 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: sự đầu tư cho, sự tặng cho, sự ban cho, sự dành cho, sự bày tỏ cho biết, sự phó cho, sự chuyển nhượng bằng giao ước, sự giao phó, sự uỷ nhiệm, sự thừa hành, người thừa kế;

Chữ thần trí - the spirit^{G4151} chép trong câu 17 trên, đó là chữ πνεῦμα - pneuma, số 4151 ra từ chữ πνέω - pneo, số 4154 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: một luồng gió, luồng khí, hơi thở ẩn dụ về thần linh, tinh thần, linh hồn, nguyên tắc của sự sống, sự sắp đặt của thần linh, như các thiên sứ;

Chữ sự khôn sáng - wisdom^{G4678} chép trong câu 17 trên, đó là chữ σοφία - sophia, số 4648 ra từ chữ

σοφός - sophos, số 4680 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *tính khôn ngoan, khả năng nhận biết thuộc về thần linh, sự tri thức, sự hiểu biết, sự thông thái, sự lịch duyệt, sự thông hiểu;*

Chữ **sự tỏ ra - revelation**^{G602} chép trong câu 17 trên, đó là chữ ἀποκάλυψις - apokalupsis, số 602 ra từ chữ ἀποκαλύπτω - apokalupto, số 601 và chữ ἀπό - apo, số 575 và chữ καλύπτω - kalupto, số 2572 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *sự tiết lộ ra, sự tỏ ra, sự hiện ra, sự làm sáng tỏ, sự giải thích, sự biểu lộ ra, sự bộc lộ ra, sự mặc khải, sự soi sáng, sự tháo bỏ sự che đậy, sự mở ra cho được thấy những sự bên trong, sự tìm thấy những sự đã che giấu;*

Chữ **để nhận biết - the knowledge**^{G1922} chép trong câu 17 trên, đó là chữ ἐπίγνωσις - epignosis, số 1922 ra từ chữ ἐπιγινώσκω - epiginosko, số 1921 và chữ ἐπί - epi, số 1909 và chữ γινώσκω - ginosko, số 1097 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *sự công nhận, sự thừa nhận, sự phân biệt cách đầy đủ, sự xác nhận, sự hiểu biết, sự nhận ra, sự biết cách chắc chắn, có kiến thức, trở nên quen thuộc với;*

Không có một người nào nhờ sự sống lâu năm trên đất này, cùng nhờ sự học vấn uyên thâm của thế gian này mà hiểu được những sự lạ lùng giấu trong Lời của Đức Chúa Trời, vì thân thể xác thịt của loài người bởi bụi đất mà ra, không thể hiểu được những sự thuộc về thần linh và sự sống trong Đức Chúa Trời. Ngay cả các thiên sứ của Đức Chúa Trời cũng vậy, họ chỉ được biết những sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tỏ cho họ biết tùy theo chức vụ và công việc được Đức Chúa Trời giao cho mà thôi, còn đối với loài người, là loài được tạo nên theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời cũng vậy, chỉ được hiểu biết những sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định trong sự quyết đoán của Ngài, khi linh hồn người đó đã được trở nên giống như Đức Chúa Trời trong sự công bình và sự thánh sách của Lẽ thật mà thôi.

Các tội tở thật của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ nhận được những sự tỏ ra bởi Đức Thánh-Linh, tức là Thánh-Linh của Đức Chúa Jêsus Christ, khi linh hồn họ đã nhờ quyền phép của Lẽ thật, còn được gọi là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà được phục hồi sự sống mình và được lớn lên theo tầm thước, vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ, theo trình tự của sự lớn lên của người bề trong (linh hồn) mà người ta được Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật dắt dẫn vào trong các Lẽ thật của Lời Đức Chúa Trời.

2 Phi-e-rơ 1:1-21: **Si-môn Phi-e-rơ, làm tội tở và sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, gửi cho những kẻ cậy sự công bình của Đức Chúa Trời chúng ta và của Cứu Chúa là Đức Chúa Jêsus Christ, đã lãnh phần đức tin đồng quý báu như của chúng tôi: nguyên xin ân điển và sự bình an được gia thêm cho anh em bởi sự nhận biết Đức Chúa Trời và Đức Chúa Jêsus, là Chúa chúng ta! Quyền phép Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta mọi điều thuộc về sự sống và sự tin kính, khiến chúng ta biết Đấng lấy vinh hiển và nhân đức mà gọi chúng ta, và bởi vinh hiển nhân đức ấy, Ngài lại ban Lời hứa rất quý rất lớn cho chúng ta, hầu cho nhờ đó anh em được lánh khỏi sự hư nát của thế gian bởi tư dục đến, mà trở nên người dự phần bốn tánh Đức Chúa Trời. Vậy nên, về phần anh em, phải gắng hết sức thêm cho đức tin mình sự nhân đức, thêm cho nhân đức sự học thức, thêm cho học thức sự tiết độ, thêm cho tiết độ sự nhịn nhục, thêm cho nhịn nhục sự tin kính, thêm cho tin kính tình yêu thương anh em, thêm cho tình yêu thương anh em lòng yêu mến. Vì nếu các điều đó có đủ trong anh em và đầy đầy nữa, thì ắt chẳng để cho anh em ở đứng hoặc không kết quả trong sự nhận biết Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta đâu. Nhưng ai thiếu những điều đó, thì thành ra người cận thị, người mù; quên hẳn sự làm sạch tội mình ngày trước. Vậy, hỡi anh em, hãy chú ý cho chắc chắn về sự Chúa kêu gọi và chọn lựa mình. Làm điều đó anh em sẽ không hề vấp ngã; đường ấy, anh em sẽ được cho vào cách rộng rãi trong nước đời đời của Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa và Cứu Chúa của chúng ta. Bởi vậy cho nên, dầu anh em biết rõ ràng và chắc chắn trong lẽ thật hiện đây, tôi cũng sẽ nhắc lại những điều đó cho anh em chẳng thôi. Nhưng tôi còn ở trong nhà tạm này bao lâu, thì coi sự lấy lời răn bảo mà tỉnh thức anh em, là bốn phận của tôi vậy; vì tôi biết tôi phải vội lìa nhà tạm này, như Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta đã bảo cho tôi. Nhưng tôi ân cần rằng sau khi tôi đi, anh em có thể hằng nhớ điều tôi đã nói. Và, khi chúng tôi đã làm cho anh em biết quyền phép và sự đến của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, thì chẳng phải là theo những chuyện khéo đặt để, bèn là chính mắt chúng tôi đã ngó thấy sự oai nghiêm Ngài. Vì Ngài đã nhận lãnh sự tôn trọng vinh hiển từ nơi Đức Chúa Trời, Cha Ngài, khi Đấng tôn nghiêm rất cao phán cùng Ngài rằng: “Đây là Con yêu dấu của Ta, đẹp lòng Ta mọi đường.” Chính chúng tôi cũng từng nghe tiếng ấy đến từ trời, lúc chúng tôi ở với Ngài trên hòn núi thánh. Nhân đó, chúng tôi càng tin lời các đấng tiên tri chắc chắn hơn, anh em nên chú ý**

lời đó, như cái đèn soi sáng trong nơi tối tăm, cho đến chừng nào ban ngày lộ ra, và sao mai mọc trong lòng anh em. Trước hết, phải biết rõ rằng chẳng có lời tiên tri nào trong Kinh Thánh lấy ý riêng giải nghĩa được. Vì chẳng hề có lời tiên tri nào là bởi ý một người nào mà ra, nhưng ấy là bởi Đức Thánh Linh cảm động mà người ta đã nói bởi Đức Chúa Trời.

Sứ đồ Phao-lô đã kinh nghiệm được các ơn ban cho của Đức Thánh-Linh đã giúp ông được biết sự mâu nhiệm của Lời Đức Chúa Trời và nhờ đó mà linh hồn ông được giải cứu, giải phóng và giải thoát khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, bấy giờ linh hồn ông mới thật sự thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ, được phục hồi thân phận mình làm con cái của Đức Chúa Trời mà làm chủ thân thể xác thịt mình, bắt nó phải vâng phục Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người qua tôi tớ Ngài là Môi-se, cùng hiểu được ý nghĩa của các lời tiên tri mà Đức Giê-Hô-Va đã cậy các tôi tớ của Ngài mà phán ra để dắt dẫn dân Ngài.

Rô-ma 8:1-17: Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jêsus Christ buông tha tôi khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cơ tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Vả, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Vả, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết nhân cơ tội lỗi, mà thần linh sống nhân cơ sự công bình. Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống. Vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng mắc nợ xác thịt đâu, đừng sống theo xác thịt. Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm cho chết các việc của thân thể, thì anh em sẽ sống. Vì hết thảy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời. Thật anh em đã chẳng nhận lấy thần trí của tôi mọi đặng còn ở trong sự sợ hãi; nhưng đã nhận lấy thần trí của sự làm con nuôi, và nhờ đó chúng ta kêu rằng: A-ba! Cha! Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ kế tự: kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài.

Khi linh hồn của người tin Chúa đã thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ - Đấng cứu chuộc mình, thì thế gian sẽ ghen ghét người đó, ấy không phải là loài người bất bố, mà là quyền lực của ma quỷ hành động trong thân thể xác thịt của những người chưa được giải cứu ra khỏi sự rửa sả của Luật pháp, để bắt bố những người thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ, như Đức Chúa Jêsus Christ đã nói trong sự cầu nguyện của Ngài với Đức Chúa Cha:

Giăng 17:14: Con đã truyền Lời Cha cho họ, và thế gian ghen ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian vậy.

Chữ ghen ghét - hated^{G3404} chép trong câu 14 trên, đó là chữ μισεω - miseo, số 3404 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *ghét, ghét cay ghét đắng, căm thù, căm hờn, ghê tởm, khùng bố, ngược đãi, hành hạ, quấy rầy, làm khổ, không muốn, không thích;*

Trước khi sai Con một của mình đến thế gian này, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng tiên tri Mi-chê (*Mi-chê làm tiên tri cho Đức Giê-Hô-Va từ năm 742 B.C. đến năm 687 B.C.*) để cảnh cáo tuyển dân của Ngài về sự phán xét sẽ đến trên những người không chịu ăn năn tội lỗi mình và cũng tỏ cho tuyển dân của Ngài biết sự thương xót của Ngài sẽ tha thứ cho những người nào nhận biết tội lỗi mình mà hết lòng trở lại cùng Ngài để được sự tha tội và được sự cứu chuộc. Qua tiên tri Mi-chê mà Đức Giê-Hô-Va nhắc cho tuyển của Ngài biết Ngài là Đức Chúa Trời toàn năng, Ngài ghét tội lỗi, nhưng thương xót tội nhân, mà nạn nhân của tội lỗi chính là linh hồn của người ta.

Khi Đức Chúa Jê-sus Christ khởi thi hành chức vụ ở trên đất này, Ngài đã cảnh cáo hết thảy những người nào sẽ tin đến Danh Ngài, thì phải nhận biết mình sẽ có kẻ thù nghịch ngay tại trong nhà của mình.

Ma-thi-ơ 10:1-42: Đức Chúa Jê-sus gọi mười hai môn đồ đến, ban quyền phép trừ tà ma, và chữa các thứ tật bệnh. Tên mười hai sứ đồ như sau này: Sứ đồ thứ nhất là Si-môn, cũng gọi là Phi-e-rô, và Anh-rê là em người; Gia-cơ con của Xê-bê-đê, và Giăng là em Gia-cơ; Phi-líp cùng Ba-tê-lê-my; Thô-ma, và Ma-thi-ơ là người thu thuế; Gia-cơ con của A-phê, cùng Tha-đê; Si-môn là người Ca-na-an, cùng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, là kẻ phản Đức Chúa Jê-sus. Ấy đó là mười hai sứ đồ Đức Chúa Jê-sus sai đi, và có truyền rằng: **Đừng đi đến dân ngoại, cũng đừng vào một thành nào của dân Sa-ma-ri cả; song thà đi đến cùng những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên. Khi đi đường, hãy rao giảng rằng: Nước thiên đàng gần rồi. Hãy chữa lành kẻ đau, khiến sống kẻ chết, làm sạch kẻ phung, và trừ các quỷ. Các người đã được lãnh không thì hãy cho không. Đừng đem vàng, hoặc bạc, hoặc tiền trong lưng các người; cũng đừng đem cái bao đi đường, hoặc hai áo, hoặc giày, hoặc gậy; vì người làm việc đáng được đồ ăn. Các người vào thành nào hay là làng nào, hãy hỏi thăm ai là người đáng tiếp rước mình, rồi ở nhà họ cho đến lúc đi. Và khi vào nhà nào, hãy cầu bình an cho nhà ấy; nếu nhà đó xứng đáng, thì sự bình an các người xuống cho; bằng không, thì sự bình an các người trở về các người. Nếu ai không tiếp rước, không nghe lời các người, khi ra khỏi nhà đó, hay là thành đó, hãy phủ bụi đã dẫm chân các người. Quả thật, Ta nói cùng các người, đến ngày phán xét, thì xứ Sô-đôm và xứ Gô-mô-rô sẽ chịu đoán phạt nhẹ hơn thành ấy. Kìa, Ta sai các người đi khác nào như chiên vào giữa bầy muông sói. Vậy, hãy khôn khéo như rắn, đơn sơ như chim bồ câu. Hãy coi chừng người ta; vì họ sẽ nộp các người trước tòa án, đánh đòn các người trong nhà hội; lại vì cơ Ta mà các người sẽ bị giải đến trước mặt các quan tổng đốc và các vua, để làm chứng trước mặt họ và các dân ngoại. Song khi họ sẽ đem nộp các người, thì chớ lo về cách nói làm sao, hoặc nói lời gì; vì những lời đáng nói sẽ chỉ cho các người chính trong giờ đó. Ấy chẳng phải tự các người nói đâu, song là Thánh-Linh của Cha các người sẽ từ trong lòng các người nói ra. Anh sẽ nộp em cho bị giết, cha sẽ nộp con cho bị giết, con cái sẽ dấy lên nghịch cùng cha mẹ mà làm cho người phải chết đi. Các người lại sẽ bị thiên hạ ghen ghét vì Danh Ta; song ai bền lòng cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu. Khi nào người ta bắt bớ các người trong thành này, thì hãy trốn qua thành kia; vì Ta nói thật, các người đi chưa khắp các thành dân Y-sơ-ra-ên thì Con người đã đến rồi. Môn đồ không hơn thầy, tôi tớ không hơn chủ. Môn đồ được như thầy, tôi tớ được như chủ, thì cũng đủ rồi. Nếu người ta đã gọi chủ nhà là Bê-ên-xê-bun, phương chi là người nhà! Vậy, các người đừng sợ; vì chẳng có việc gì giấu mà chẳng phải bày ra, cũng chẳng có việc gì kín nhiệm mà sau sẽ chẳng biết. Cho nên Lời Ta phán cùng các người trong nơi tối tăm, hãy nói ra nơi sáng láng; và Lời các người nghe kẻ lỗ tai, hãy giảng ra trên mái nhà. Đừng sợ kẻ giết thân thể mà không giết được linh hồn; nhưng thà sợ Đấng làm cho mất được linh hồn và thân thể trong địa ngục. Hai con chim sẻ há chẳng từng bị bán một đồng tiền sao? Và ví không theo ý muốn Cha các người, thì chẳng hề một con nào rơi xuống đất. Tóc trên đầu các người cũng đã đếm hết rồi. Vậy, đừng sợ chi hết, vì các người quý trọng hơn nhiều con chim sẻ. Bởi đó, ai xưng Ta ra trước mặt thiên hạ, thì Ta cũng sẽ xưng họ trước mặt Cha Ta ở trên trời; còn ai chối Ta trước mặt thiên hạ, thì Ta cũng sẽ chối họ trước mặt Cha Ta ở trên trời. Chớ tưởng rằng Ta đến để đem sự bình an cho thế gian; Ta đến, không phải đem sự bình an, mà là đem gươm giáo. Ta đến để phân rẽ con trai với cha, con gái với mẹ, dẫu với bà gia; và người ta sẽ có kẻ thù nghịch, là người nhà mình. Ai yêu cha mẹ hơn Ta thì không đáng cho Ta; ai yêu con trai hay là con gái hơn Ta thì cũng không đáng cho Ta; ai không vác cây thập tự mình mà theo Ta, thì cũng chẳng đáng cho Ta. Ai gìn giữ sự sống mình, thì sẽ mất; còn ai vì cơ Ta mất sự sống mình, thì sẽ tìm lại được. Ai rước các người, tức là rước Ta; ai rước Ta, tức là rước Đấng đã sai Ta. Ai rước một đáng tiên tri vì là tiên tri, thì sẽ lãnh phần thưởng của đáng tiên tri; ai rước một người công chính vì là công chính, thì sẽ lãnh phần thưởng của người công chính. Ai sẽ cho một người trong bọn nhỏ này chỉ uống một chén nước lạnh, vì người nhỏ đó là môn đồ Ta, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ ấy sẽ chẳng mất phần thưởng của mình đâu.**

Lý do khiến các môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ bị thế gian ghen ghét, đó là vì sự sáng thật của Lời Đức Chúa Trời đã vào trong họ và ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi linh hồn họ đã được thắp sáng và sự sáng thật đó được tỏ ra qua môi miệng của họ, thì quyền phép của sự sáng sẽ xua đuổi sự tối tăm xa khỏi họ.

Giăng 3:16-21: Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. Vả, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến Danh Con một Đức Chúa Trời. Vả, sự đoán xét đó là như vậy: sự sáng đã đến thế gian, mà người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng, vì việc làm của họ là xấu xa. Bởi vì phàm ai làm ác thì ghét sự sáng và không đến cùng sự sáng, e rằng công việc của mình phải trách móc chẳng. Nhưng kẻ nào làm theo lẽ thật thì đến cùng sự sáng, hầu cho các việc của mình được bày tỏ ra, vì đã làm trong Đức Chúa Trời.

Chính sự sáng thật của Lời Đức Chúa Trời sẽ phân rẽ những người thuộc về Ngài ra khỏi những người không muốn đến với Lời của Đức Chúa Trời, như Chúa Jêsus đã phán: “**Ai không ở với Ta, thì nghịch cùng Ta; ai không thấu hiệp với Ta, thì tan ra.**” (Ma-thi-ơ 12:30)

Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian này để tìm kiếm chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên, nhưng nhiều người Y-sơ-ra-ên đã không muốn trở lại với Đức Chúa Trời, vì họ thích sống theo ý muốn của xác thịt mình, là được sự tự do làm điều xác thịt (đã bị quyền lực của ma quỷ cầm buộc trong tội lỗi) mình muốn. Họ không muốn đến với sự sáng thật, là sự công bình của luật pháp mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, qua tội tổ Ngài, là Môi-se, vì sự kiêu ngạo của lòng họ không muốn nghe sự quở trách của Đức Chúa Trời.

Khi Lời của Đức Chúa Trời được truyền ra từ môi miệng của những người thật lòng tin theo Đức Chúa Jêsus Christ, thì quyền lực của ma quỷ sẽ kích động tâm trí xác thịt của những người đang bị chúng cầm buộc trong tội lỗi, để chống lại những người thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ, như ma quỷ đã làm công việc này trong dân Y-sơ-ra-ên, như Đức Giê-hô-va đã phán qua tiên tri Mi-chê về tội lỗi của dân Y-sơ-ra-ên.

Mi-chê 1:1-5: **Lời của Đức Giê-hô-va phán cho Mi-chê, người Mô-rê-sét, trong ngày Giô-tham, A-cha, và Ê-xê-chia, các vua của Giu-đa, là lời người thấy về Sa-ma-ri và Giê-ru-sa-lem. Hỡi hết thảy các dân, hãy nghe! Hỡi đất và mọi vật chứa trên đất, hãy lắng tai! Nguyên xin Chúa Giê-hô-va từ đền thánh Ngài, nguyên xin Chúa làm chứng nghịch cùng các người! Vì này, Đức Giê-hô-va ra từ chỗ Ngài, xuống và đập trên các nơi cao của đất. Các núi sẽ tan chảy dưới Ngài, các trũng sẽ chia xé; như sáp ở trước lửa, như nước chảy xuống dốc. Cả sự đó là vì cơ sự phạm pháp của Gia-cốp, và vì cơ tội lỗi của nhà Y-sơ-ra-ên. Sự phạm pháp của Gia-cốp là gì? Há chẳng phải là Sa-ma-ri sao? Các nơi cao của Giu-đa là gì? Há chẳng phải là Giê-ru-sa-lem sao?**

Mi-chê 2:1-2: **Khốn thay cho những kẻ mưu sự gian ác và toan sự tội lỗi trên giường mình, và làm ra vừa lúc sáng ngày; vì chúng nó có quyền về sự đó ở trong tay! Chúng nó tham đất ruộng và cướp đi, tham nhà cửa và lấy đi. Chúng nó ức hiếp người ta và nhà họ, tức là người và sản nghiệp họ nữa.**

Mi-chê 2:7-11: **Hỡi nhà Gia-cốp! há phải rằng Thần của Đức Giê-hô-va là kém sút sao? Đó há phải là việc Ngài làm sao? Nhưng Lời của Ta há chẳng có ích cho kẻ bước theo sự ngay thẳng sao? Song mới đây dân Ta dấy lên như kẻ thù. Những kẻ đi qua cách yên ổn, chẳng ưa chiến đấu, thì các người bóc lột áo ngoài của họ, chỉ để lại áo trong. Các người đuổi những đàn bà của dân Ta khỏi nhà vui vẻ chúng nó; và cất sự vinh hiển Ta khỏi con trẻ nó đời đời. Các người hãy đứng dậy! Đi đi! Vì đây không phải là nơi an nghỉ của các người, vì cơ sự ô uế làm bại hoại, tức là sự bại hoại nặng lắm. Nếu có người theo sự hư không, và nói dối, mà rằng: Ta sẽ nói tiên tri cho người về rượu và rượu mạnh, ấy sẽ là đáng tiên tri của dân này.**

Mi-chê 3:1-9: **Vậy nên Ta nói rằng: Các trưởng của Gia-cốp và các người là kẻ cai trị nhà Y-sơ-ra-ên, hãy nghe! Há chẳng phải các người nên biết sự công nghĩa sao? Vả, các người ghét điều lành, ưa điều dữ; lột da của những kẻ này và róc thịt trên xương chúng nó. Các người ăn thịt của dân Ta, lột lấy da và bẻ lấy xương, xé ra từng mảnh như sấm cho nồi, như là thịt ở trong chảo. Bấy giờ chúng nó sẽ kêu cùng Đức Giê-hô-va, nhưng Ngài không trả lời. Phải, Ngài sẽ giấu mặt khỏi chúng nó trong lúc ấy theo như những việc dữ chúng đã làm. Đây là Lời Đức Giê-hô-va phán ra về các kẻ tiên tri làm lầm lạc dân Ta, là kẻ cần bằng rằng mình, và rao rằng: Bình an! và nếu ai không cho vật gì vào miệng chúng nó thì sửa soạn sự chiến tranh nghịch cùng nó. Vì cơ đó, ban đêm sẽ ở trên các người mà không có sự hiện thấy; các người sẽ ở trong tối tăm mà không nói tiên tri; mặt trời sẽ lặn trên các tiên tri đó, và ban ngày sẽ tối đi chung quanh họ. Những kẻ tiên kiến sẽ phải xấu hổ, và những kẻ tiên tri sẽ bị nhục nhơ. Hết thảy đều che môi lại, vì chẳng được lời đáp nào của Đức Chúa Trời. Nhưng ta, ta được đầy dẫy sức mạnh, sự xét đoán, và**

lòng bạo dạn, bởi Thần của Đức Giê-hô-va, để rao ra cho Gia-cốp về sự phạm pháp nó, cho Y-sơ-ra-ên về tội lỗi nó. Hỡi các trưởng của nhà Gia-cốp, và các người là kẻ cai trị nhà Y-sơ-ra-ên, hãy nghe điều này, các người gồm sự chánh trực, và làm bại hoại sự bằng phẳng.

Mi-chê 6:9-12: Tiếng của Đức Giê-hô-va kêu lên nghịch cùng thành này, người khôn phải kính sợ Danh Ngài. Hãy nghe gậy, mà biết là ai đã định. Trong nhà kẻ ác há chẳng phải còn có của báu gian ác và lương non đáng gớm ghiếc sao? Ta có những cân gian và trái cân giả dối trong bao, thì ta sao được tinh sạch? Vì những kẻ giàu của thành này đầy sự cường bạo, dân cư nó dùng sự nói dối, và trong miệng chúng nó có lưỡi hay phỉnh phờ.

Mi-chê 7:1-20: Khốn nạn cho ta! vì ta như khi đã hái trái mùa hạ rồi, và như nho đã mót lại, không có một buồng nho để ăn, trái vả đầu mùa mà linh hồn ta vẫn ước ao cũng không có. Người tin kính đã mất đi khỏi đất; không còn có kẻ ngay thẳng trong loài người. Chúng nó thấy đều rình rập để làm đổ máu; ai nấy đều lấy lưỡi sẵn anh em mình. Tay chúng nó chăm làm sự dữ. Quan trưởng thì đòi của, quan xét thì tham hối lộ, còn người lớn thì nói sự ưa muốn dữ của lòng mình; vậy thì cùng nhau đan dệt. Người lành hơn hết trong chúng nó giống như chà chuôm, còn kẻ rất ngay thẳng lại xấu hơn hàng rào gai gốc. Ngày của kẻ canh giữ người, tức là ngày thăm phạt người, đã đến rồi, nay chúng nó sẽ bối rối. Chớ tin người lân cận của các người, và chớ để lòng tin cậy nơi bạn hữu mình; hãy giữ đừng mở miệng ra cùng người đàn bà ngủ trong lòng người. Vì con trai sỷ nhục cha, con gái dấy lên nghịch cùng mẹ, dẫu nghịch cùng bà gia, và kẻ thù nghịch của người tức là người nhà mình. Nhưng ta, ta sẽ nhìn xem Đức Giê-hô-va, chờ đợi Đức Chúa Trời của sự cứu chuộc ta; Đức Chúa Trời ta sẽ nghe ta. Hỡi kẻ thù ta, chớ vui mừng vì cơ ta. Ta dẫu bị ngã, sẽ lại dậy; dẫu ngồi trong nơi tối tăm, Đức Giê-hô-va sẽ làm sự sáng cho ta. Ta chịu lấy sự thanh nộ của Đức Giê-hô-va vì ta đã phạm tội nghịch cùng Ngài, cho đến chừng Ngài đã bênh vực lẽ ta và phán xét cho ta, thì Ngài sẽ dắt ta đến sự sáng và ta sẽ thấy sự công bình của Ngài. Kẻ thù ta sẽ thấy sự ấy và sẽ bị xấu hổ. Nó là kẻ đã bảo ta rằng: Chớ nào Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ở đâu? Mắt ta sẽ thấy sự ta ước ao xuống trên nó; nay nó sẽ bị giày đạp như bùn ngoài đường. Ngày đến, là khi các tường thành của người sẽ được xây đắp, trong ngày đó luật lệnh sẽ bị dời xa. Trong ngày đó người ta sẽ đến cùng người, từ A-si-ri và từ các thành Ê-díp-tô, từ Ê-díp-tô cho đến Sông cái, từ biển này cho đến biển kia, từ núi này cho đến núi khác. Nhưng đất này sẽ trở nên hoang vu vì cơ sự báo trả về việc làm của dân cư nó. Hãy dùng gậy chặn dân người, tức là bầy của sản nghiệp người, ở một mình trong rừng giữa Cạt-mên; hãy cho nó ăn cỏ trong Ba-san và Ga-la-át, như trong những ngày xưa. Ta sẽ tỏ ra cho chúng nó những sự lạ, như trong những ngày mà người ra khỏi đất Ê-díp-tô. Các nước thấy sự đó, sẽ bị xấu hổ về cả sức mạnh mình; chúng nó sẽ đặt tay trên miệng, và tai chúng nó sẽ điếc. Chúng nó sẽ liếm bụi như con rắn, và run rẩy mà ra khỏi hang mình như loài bò trên đất; sẽ kinh hãi mà đến cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta, và vì Ngài mà khiếp sợ. Ai là Đức Chúa Trời giống như Ngài, tha thứ sự gian ác, và bỏ qua sự phạm pháp của dân sót của sản nghiệp Ngài? Ngài không giữ sự giận đời đời, vì Ngài lấy sự nhân từ làm vui thích. Ngài sẽ còn thương xót chúng tôi, giúp sự gian ác chúng tôi dưới chân Ngài; và ném hết thảy tội lỗi chúng nó xuống đáy biển. Ngài sẽ làm ra sự chân thật cho Gia-cốp, và sự nhân từ cho Áp-ra-ham, là điều Ngài đã thề hứa cùng tổ phụ chúng tôi từ những ngày xưa.

Bây giờ chúng ta cùng trở lại với Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã nói với Đức Chúa Cha trong sự cầu nguyện cho các môn đồ của Ngài, cùng những sự đã và sẽ xảy đến với các môn đồ của Ngài.

Giăng 17:14: Con đã truyền Lời Cha cho họ, và thế gian ghen ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian vậy.

Bản King James version chép: ¹⁴I have given ^{G1325} them thy word ^{G3056}; and the world ^{G2889} hath hated ^{G3404} them, because ^{G3754} they are not of the world ^{G2889}, even ^{G2531} as I am ^{G1510} not of the world ^{G2889}.

Chữ đã truyền - hast given ^{G1325} chép trong câu 14 trên, đó là chữ δίδωμι - didomi, số 1325 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: sự đầu tư cho, sự tặng cho, sự ban cho, sự dành cho, sự bày tỏ cho biết, sự giao phó cho, sự chuyển nhượng cho bằng giao ước, sự uỷ nhiệm, sự thừa hành, người thừa kế;

Chữ Lời Cha - thy word ^{G3056} chép trong câu 14 trên, đó là chữ λόγος - logos, số 3056 ra từ chữ λέγω - lego, số 3004 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: các lời được chép xuống thành văn tự mà người ta có thể đọc được từ sự suy nghĩ được nói ra thành lời, hoặc có chủ đề, hoặc sự lý luận, hoặc sự diễn đạt ý tưởng, ý muốn, sự

toan định, hoặc sự ra mạng lệnh, hoặc sự truyền dạy, hoặc sự chỉ dẫn, hoặc giáo lý, hoặc quả trách, hoặc sự dạy dỗ, hoặc sự giảng, hoặc tỏ ra mục đích, ý định, sự mong muốn, hoặc câu hỏi, hoặc lý lẽ, hoặc luận thuyết, hoặc những sự bày tỏ ra liên quan đến một người, một dân tộc hay muôn dân mà người ta phải nhận biết và làm theo;

Chúng ta hãy nhớ lại Lời Kinh-Thánh đã chép về các kỳ được lặp lại trong sự mưu luận của Đức Chúa Trời.

Truyền đạo 1:9-10: **Điều chi đã có, ấy là điều sẽ có; điều gì đã làm, ấy là điều sẽ làm nữa; chẳng có điều gì mới ở dưới mặt trời. Nếu có một vật chi mà người ta nói rằng: Hãy xem, cái này mới, vật ấy thật đã có rồi trong các thời đời trước ta.**

Trong ngày ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với Môi-se rằng: “Người hãy nói như vậy cho nhà Gia-cốp, và tỏ điều này cho dân Y-sơ-ra-ên: Các người đã thấy điều Ta làm cho người Ê-díp-tô, Ta chở các người trên cánh chim đại bàng làm sao, và dẫn các người đến cùng Ta thế nào. Vậy, bây giờ, nếu các người vâng Lời Ta và giữ sự giao ước Ta, thì trong muôn dân, các người sẽ thuộc riêng về Ta, vì cả thế gian đều thuộc về Ta. Các người sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho Ta. Bấy nhiêu Lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên.” (Xuất Ê-díp-tô Ký 19:3-6)

Nếu chúng ta cẩn thận suy gẫm kỹ Lời Chúa đã phán, thì chúng ta sẽ thấy rằng, dân Y-sơ-ra-ên sẽ được trở nên một dân biệt riêng cho Đức Giê-Hô-Va không phải vì việc họ vâng Lời và giữ sự giao ước của Đức Giê-Hô-Va, mà chính quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ qua việc dân Y-sơ-ra-ên vâng giữ Lời của Đức Chúa Trời mà khiến linh hồn họ được giải thoát khỏi quyền lực của sự tội và sự chết và được nên thánh, mà linh hồn họ được trở nên một dân tộc thánh, một nước thầy tế lễ cho Đức Giê-Hô-Va, như Đức Giê-Hô-Va đã phán:

Ê-sai 55:10-13: **Vả, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì Lời nói của Ta cũng vậy, đã ra từ miệng Ta, thì chẳng trở về luống nhưng, mà chắc sẽ làm trọn điều Ta muốn, thuận lợi công việc Ta đã sai khiến nó. Vì các người sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi sẽ trỗi tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỗ tay. Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai gộc; điều đó sẽ làm cho biết Danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề tuyệt diệt.**

Trong lúc dân Y-sơ-ra-ên rút ra khỏi xứ Ê-díp-tô, khi dân Y-sơ-ra-ên phải đối diện với biển Đỏ và đạo binh của Pha-ra-ôn đang đuổi sát sau lưng, thì họ sợ hãi và kêu van Đức Giê-Hô-Va và Đức Giê-Hô-Va đã phán với Môi-se rằng: “Sao người kêu van Ta? Hãy bảo dân Y-sơ-ra-ên cứ đi; còn người hãy giơ gậy lên, đưa tay trên mặt biển, phân rẽ nước ra, thì dân Y-sơ-ra-ên sẽ xuống biển đi như trên đất cạn. Còn Ta sẽ làm cho dân Ê-díp-tô cứng lòng theo dân Y-sơ-ra-ên xuống biển, rồi Ta sẽ được rạng Danh vì Pha-ra-ôn, cả đạo binh, binh xa, và lính kỵ người. Khi nào Ta được rạng Danh vì Pha-ra-ôn, binh xa, cùng lính kỵ người, thì người Ê-díp-tô sẽ rõ rằng Ta là Đức Giê-hô-va vậy. Thiên sứ của Đức Chúa Trời đã đi trước trại quân của dân Y-sơ-ra-ên lộn lại đi sau; còn trụ mây vốn đi trước trại quân, lại ở về sau; trụ mây đứng về giữa khoảng trại người Ê-díp-tô và trại dân Y-sơ-ra-ên, làm áng mây tối tăm cho đàng này, soi sáng ban đêm cho đàng kia; nên trọn cả đêm hai trại chẳng hề xấp gần nhau được. Vả, Môi-se giơ tay ra trên biển, Đức Giê-hô-va dẫn trận gió đông thổi mạnh đến đùa biển lại trọn cả đêm; Ngài làm cho biển bày ra khô, nước phân rẽ. Dân Y-sơ-ra-ên xuống biển, đi như trên đất cạn; còn nước làm thành một tấm vách ngăn bên hữu và bên tả. Người Ê-díp-tô bèn đuổi theo; hết thảy ngựa, binh xa cùng lính kỵ của Pha-ra-ôn đều theo xuống giữa biển. Vả, đến canh sáng, Đức Giê-hô-va ở trong lòng trụ mây và lửa, nhìn ra thấy trại quân Ê-díp-tô, bèn làm cho họ phải rối loạn. Ngài tháo bánh xe của họ, khiến dẫn dắt cực nhọc. Người Ê-díp-tô bèn nói nhau rằng: Ta hãy trốn khỏi dân Y-sơ-ra-ên đi, vì Đức Giê-hô-va thế dân đó mà chiến cự cùng chúng ta. Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Hãy giơ tay người ra trên biển, nước sẽ trở lấp người Ê-díp-tô, binh xa và lính kỵ của chúng nó. Môi-se bèn giơ tay mình ra trên biển, lối sáng mai, nước trở lấp phủ đáy biển lại, người Ê-díp-tô chạy trốn bị nước chặn; vậy Đức Giê-hô-va xô họ xuống giữa biển. Thế thì, nước trở lại bao phủ binh xa, lính kỵ của cả đạo binh Pha-ra-ôn đã theo dân Y-sơ-ra-ên xuống biển, chẳng còn sót lại một ai. Song dân Y-sơ-ra-ên đi giữa biển như trên đất cạn; nước làm thành vách ngăn bên hữu và bên tả.” (Xuất Ê-díp-tô Ký 14:15-29)

Kinh-Thánh chép: *Chính Đức Giê-Hô-Va đã làm cho dân Ê-díp-tô cứng lòng theo dân Y-sơ-ra-ên xuống biển, rồi Ta sẽ được rạng Danh vì Pha-ra-ôn, cả đạo binh, binh xa, và lính kỵ người. Khi nào Ta được*

rạng Danh vì Pha-ra-ôn, binh xa, cùng lính kỵ người, thì người Ê-díp-tô sẽ rõ ràng Ta là Đức Giê-hô-va vậy. Chính Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ làm trọn công việc thuộc về Ngài, còn tuyển dân của Đức Chúa Trời phải nghe theo tiếng Ngài và làm theo Lời của Ngài, thì Danh của Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ được tôn vinh và muôn dân trên đất này sẽ nhận biết Đức Giê-hô-va.

Đức Chúa Jê-sus Christ cũng đã tỏ cho các môn đồ của Ngài về Lễ thật này.

Giăng 14:9-12: Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Hỡi Phi-líp, Ta ở cùng các người đã lâu thay, mà người chưa biết Ta! Ai đã thấy Ta, tức là đã thấy Cha. Sao người lại nói rằng: Xin chỉ Cha cho chúng tôi? Người há không tin rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, hay sao? Những Lời Ta nói với các người, chẳng phải Ta tự nói; ấy là Cha ở trong Ta, chính Ngài làm trọn việc riêng của Ngài. Khi Ta nói rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, thì hãy tin Ta; bằng chẳng, hãy tin bởi công việc Ta. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha.

Rất nhiều tin Chúa đã thắc mắc rằng, làm thế nào mà các môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ sẽ làm được những công việc lớn hơn những công việc mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã làm?

Đức Chúa Jê-sus Christ đã cho chúng ta câu trả lời, đó là các phép lạ mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã làm đó không phải là bởi Ngài, nhưng là Đức Chúa Cha đã làm mọi công việc đó qua Ngài. Cũng một lẽ đó, Đức Chúa Cha sẽ tiếp tục làm việc của Ngài, đó là cứu chuộc dân Ngài thông qua các tôi tớ của Ngài, như chính Đức Giê-hô-va đã làm qua sự vâng lời của tôi tớ Ngài là Môi-se, cũng như Ngài đã làm qua Giô-suê, khi người vâng Lời Ngài phán bảo và truyền dạy dân Y-sơ-ra-ên làm theo, khi họ đối diện với sông Giô-đanh.

Giô-suê 3:1-17: Giô-suê dậy sớm, ở Si-tim đi cùng hết thầy dân Y-sơ-ra-ên, đến mé sông Giô-đanh, và ngủ đêm tại đó trước khi qua sông. Cuối ba ngày, các quan trưởng đi khắp trại quân truyền lệnh này cho dân sự rằng: Khi các người thấy những thầy tế lễ về dòng Lê-vi khiêng hòm giao ước của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, thì phải bỏ chỗ đóng trại mình mà đi theo sau. Song le giữa khoảng các người và hòm giao ước phải cách chừng hai ngàn thước; chớ đến gần, hầu cho các người có thể biết đường mình phải đi theo; vì các người chưa hề đi đường này bao giờ. Giô-suê cũng nói cùng dân sự rằng: Hãy làm cho mình ra thánh, vì ngày mai Đức Giê-hô-va sẽ làm những việc lạ lùng giữa các người. Đoạn, Giô-suê nói cùng những thầy tế lễ rằng: Hãy khiêng hòm giao ước đi qua trước dân sự. Vậy, những thầy tế lễ khiêng hòm giao ước và đi đầu dân sự. Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê rằng: Ngày nay Ta khởi tôn người lên trước mặt cả Y-sơ-ra-ên, để chúng nó biết rằng Ta sẽ ở cùng người như Ta đã ở cùng Môi-se vậy. Người phải truyền lệnh này cho những thầy tế lễ khiêng hòm giao ước: Khi nào các người đến mé sông Giô-đanh, thì hãy dừng lại tại giữa sông. Giô-suê bèn nói cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng: Hãy lại gần, nghe Lời của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Đoạn, người nói: Nhờ điều này các người sẽ biết rằng Đức Chúa Trời hằng sống ngự giữa các người, và Ngài sẽ đuổi khỏi trước mặt các người dân Ca-na-an, dân Hê-tít, dân Hê-vít, dân Phê-rê-sít, dân Ghi-rê-ga-sít, dân A-mô-rít, và dân Giê-bu-sít. Nay, hòm giao ước của Chúa cả thế gian đi trước các người vào sông Giô-đanh. Vậy, hãy chọn mười hai người của các chi phái Y-sơ-ra-ên, mỗi chi phái một người; và khi những thầy tế lễ khiêng hòm giao ước của Đức Giê-hô-va, là Chúa cả thế gian, mới để bàn chân mình dưới nước sông Giô-đanh, thì nước của sông, tức nước từ nguồn chảy xuống, sẽ chia ra, và dồn lại thành một đồng. Khi dân sự bỏ các trại mình dựng đi qua sông Giô-đanh, thì những thầy tế lễ khiêng hòm giao ước ở trước mặt dân sự. Vả trọn lúc mùa gặt, sông Giô-đanh tràn lên khỏi bờ. Khi các người khiêng hòm đến sông Giô-đanh, và chân của những thầy tế lễ khiêng hòm mới bị ướt nơi mé nước, thì nước ở trên nguồn thường chảy xuống bèn dừng lại, dồn thành một đồng, xa ra một khoảng đến thành A-đam, là thành ở bên cạnh Xát-than; còn nước chảy đến biển đồng bằng, tức Biển mặn, đã rẽ đoạn ra; rồi dân sự đi qua đối ngang Giê-ri-cô. Những thầy tế lễ khiêng hòm giao ước của Đức Giê-hô-va dừng chân vững trên đất khô giữa sông Giô-đanh trong khi cả Y-sơ-ra-ên đi qua trên đất khô, cho đến chừng cả dân đã qua khỏi sông Giô-đanh rồi.

Chính Đức Giê-hô-va đã khiến Biển Đỏ rẽ ra cho dân Y-sơ-ra-ên đi qua và chính Ngài cũng đã làm cho nước sông Giô-đanh phải chia rẽ ra để dân Y-sơ-ra-ên đi qua sông đó.

Cũng một nguyên tắc đó, khi Đức Chúa Jê-sus Christ đã làm xong công việc mà Đức Chúa Cha đã giao cho Ngài làm và khi Ngài đã trở về ngôi bên hữu Đức Chúa Cha toàn năng trên thiên đàng, để cầm quyền cai trị trong chức vụ thầy tế lễ thượng phẩm đời đời của Đức Chúa Trời chí cao, thì bấy giờ, Thần của Đức Giê-hô-

Va, tức là Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật, sẽ hành động trong các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, bấy giờ, hết thấy các phép lạ sẽ được làm qua các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ đều là công việc của Đức Thánh-Linh, chính Ngài luôn làm trọn việc riêng của Ngài, đó là để muôn dân trong thế gian được biết Danh Ngài, là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời toàn năng, Đấng Tự Hữu Hằng Hữu.

Những công việc lớn hơn mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với các môn đồ của Ngài, đó phần công việc mà loài người phải làm trong quyền phép của Danh Ngài.

Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này không phải là để trừ ma quỷ hay là cứu chuộc trái đất cùng muôn vật trên đất này khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, vì mục đích Ngài đến thế gian này để làm chứng cho Lẽ thật, là làm chứng về quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, điều mà A-đam, là người thứ nhất được tạo nên trên đất đã chối bỏ, khi người đã không vâng giữ và không làm theo tiếng phán của Đức Giê-Hô-Va và vì cơ đó mà tội lỗi đã vào trong thế gian và sự chết đã trải qua trên hết thấy loài người như vậy.

Chính loài người đã bán sản nghiệp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã giao phó cho loài người quản trị, nên loài người phải có trách nhiệm chuộc lại sản nghiệp đó thông qua việc loài người hết lòng trở lại với Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, để được nhận lãnh những sự ban cho của Đức Giê-Hô-Va, khi loài người tiếp nhận Luật pháp của Đức Chúa Trời mà vâng giữ và làm theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời.

Chỉ khi nào linh hồn của người ta nhận biết trách nhiệm của mình, khi được nghe tiếng của Đức Giê-Hô-Va thì người ấy phải vùng dậy từ giữa đám kẻ chết, để được sự sáng của Đức Giê-Hô-Va chiếu sáng mình.

Ê-sai 60:1-22: **Hãy dấy lên, và sáng lòe ra! Vì sự sáng người đã đến, và vinh quang Đức Giê-hô-va đã mọc lên trên người. Này, sự tối tăm vây phủ đất, sự u ám bao bọc các dân; song Đức Giê-hô-va dấy lên trên người, vinh quang Ngài tỏ rạng trên người. Các dân tộc sẽ đến nơi sự sáng người, các vua sẽ đến nơi sự chói sáng đã mọc lên trên người. Hãy ngước mắt lên xung quanh người, và nhìn xem: họ nhóm lại hết thấy, và đến cùng người. Con trai người đến từ xa, con gái người sẽ được bồng ẵm trong cánh tay. Bấy giờ người sẽ thấy và được chói sáng, lòng người vừa rung động vừa nở nang; vì sự dư dật dưới biển sẽ trở đến cùng người, sự giàu có các nước sẽ đến với người. Muôn vàn lạc đà sẽ che khắp xứ người, cả đến lạc đà một gu ở Ma-đi-an và Ê-pha cũng vậy. Này, hết thấy những người Sê-ba đem vàng và nhũ hương đến, và rao truyền lời ngợi khen Đức Giê-hô-va. Hết thấy bầy súc vật của Kê-đa sẽ nhóm lại nơi người, những chiên đực xứ Nê-ba-giốt sẽ làm của người dùng, dâng lên bàn thờ Ta làm một của lễ đẹp ý, nên Ta sẽ làm sáng nhà của sự vinh hiển Ta. Những kẻ bay như mây, giống chim bồ câu về cửa sổ mình, đó là ai? Các cù lao chắc sẽ trông đợi Ta, các tàu bè của Ta-rê-si trước nhất đem con trai người từ xa về, cùng với bạc vàng của họ, vì Danh của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và vì Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, bởi Ngài đã làm vinh hiển người. Các người dân ngoại sẽ sửa xây thành người, các vua họ sẽ hầu việc người; vì khi Ta giận, có đánh người, nhưng nay Ta ra ơn thương xót người. Các cửa người sẽ mở luôn, ngày đêm đều không đóng, hầu cho người ta đem của báu các nước đến cho người, và dẫn các vua đến làm phu tù. Vì dân và nước nào chẳng thần phục người thì sẽ bị diệt vong. Những nước đó sẽ bị hoang vu cả. Những cây tùng, cây sam, cây hoàng dương vốn là sự vinh hiển của Li-ban, sẽ cùng nhau bị đem đến cho người để trang hoàng nơi thánh Ta. Ta sẽ làm cho chỗ Ta đặt chân được vinh hiển. Các con trai của những kẻ ức hiếp người sẽ cúi đầu đến cùng người; mọi kẻ vốn khinh dể người sẽ quỳ lạy nơi bàn chân người. Người sẽ được xưng là Thành của Đức Giê-hô-va, là Si-ôn của Đấng Thánh Y-sơ-ra-ên. Xưa kia người đã bị bỏ, bị ghét, đến nỗi không ai đi qua giữa người, Ta sẽ làm cho người nên cao trọng đời đời, nên sự vui mừng của nhiều đời. Người sẽ hút sữa của các nước; bú vú của các vua; người sẽ biết Ta, Đức Giê-hô-va, là Đấng Cứu người, Đấng Chuộc người, và là Đấng Toàn năng của Gia-cóp. Ta sẽ ban vàng thay cho đồng, ban bạc thay cho sắt, ban đồng thay cho gỗ, ban sắt thay cho đá. Ta sẽ khiến sự bình an làm quan cai trị người, và sự công bình làm quan xử đoán người. Trong xứ người sẽ chẳng nghe nói về sự hung dữ nữa, trong bờ cõi người cũng không có sự hoang vu và phá hủy nữa; nhưng người sẽ gọi tường mình là “Cứu chuộc,” cửa mình là “Ngợi khen”. Người sẽ chẳng nhờ mặt trời soi sáng ban ngày nữa, và cũng chẳng còn nhờ mặt trăng chiếu sáng ban đêm; nhưng Đức Giê-hô-va sẽ làm sự sáng đời đời cho người, Đức Chúa Trời người sẽ làm vinh quang cho người. Mặt trời của người không lặn nữa; mặt trăng chẳng còn khuyết, vì Đức Giê-hô-va sẽ là sự sáng đời đời cho người, những ngày sầu thảm của người đã hết rồi. Còn dân người, hết thấy sẽ là công bình. Họ sẽ hưởng được xứ này đời đời; ấy là nhánh Ta đã trồng, việc tay Ta làm để Ta được vinh hiển. Kẻ rất nhỏ trong vòng họ sẽ nên một**

ngàn, còn kẻ rất hèn yếu sẽ trở nên một dân mạnh. Ta, Đức Giê-hô-va, sẽ nôn nả làm điều ấy trong kỳ nó!

Giăng 18:36: Đức Chúa Jêsus đáp lại rằng: Nước của Ta chẳng phải thuộc về thế gian này. Ví bằng nước Ta thuộc về thế gian này, thì tôi tớ của Ta sẽ đánh trận, đặng Ta khỏi phải nộp cho dân Giu-đa; nhưng hiện nay nước Ta chẳng thuộc về hạ giới.

Ê-phê-sô 5:1-20: Vậy anh em hãy trở nên kẻ bắt chước Đức Chúa Trời như con cái rất yêu dấu của Ngài; hãy bước đi trong sự yêu thương, cũng như Đấng Christ đã yêu thương anh em, và vì chúng ta phó chính mình Ngài cho Đức Chúa Trời làm của dâng và của tế lễ, như một thức hương có mùi thơm. Phàm những sự gian dâm, hoặc sự ô uế, hoặc sự tham lam, cũng chớ nên nói đến giữa anh em, theo như cách xứng đáng cho các thánh đồ. Chớ nói lời tục tĩu, chớ giễu cợt, chớ giả ngộ tầm phào, là những điều không đáng, nhưng thà cảm tạ ơn Chúa thì hơn. Vì anh em phải biết rõ rằng kẻ gian dâm, ô uế, tham lam, tức là kẻ thờ hình tượng, không một kẻ nào được dự phần kế nghiệp của nước Đấng Christ và Đức Chúa Trời. Đừng để cho ai lấy lời giả trá phỉnh dối anh em; vì ấy là nhân những điều đó mà cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời giáng trên các con bạn nghịch. Vậy, chớ có thông đồng điều chi với họ hết. Vả, lúc trước anh em đang còn tối tăm, nhưng bây giờ đã nên người sáng láng trong Chúa. Hãy bước đi như các con sáng láng; vì trái của sự sáng láng ở tại mọi điều nhân từ, công bình và thành thật. Hãy xét điều chi vừa lòng Chúa, và chớ dự vào công việc vô ích của sự tối tăm, thà quả trách chúng nó thì hơn; vì dầu nói đến điều mà những người đó làm cách kín giấu, cũng đã là hở thẹn rồi. Nhưng hết thảy mọi sự đã bị quả trách đều được tỏ ra bởi sự sáng; phàm điều chi đã tỏ ra thì trở nên sự sáng vậy. Cho nên có chép rằng: Người đang ngủ, hãy thức, hãy vùng dậy từ trong đám người chết, thì Đấng Christ sẽ chiếu sáng người. Vậy, hãy giữ cho khéo về sự ăn ở của anh em, chớ xử mình như người đại dột, nhưng như người khôn ngoan. Hãy lợi dụng thì giờ, vì những ngày là xấu. Vậy chớ nên như kẻ đại dột, nhưng phải hiểu rõ ý muốn của Chúa là thế nào. Đừng say rượu, vì rượu xui cho lòng tuồng; nhưng phải đầy dẫy Đức Thánh Linh. Hãy lấy ca vịnh, thơ thánh, và bài hát thiêng liêng mà đối đáp cùng nhau, và hết lòng hát mừng ngợi khen Chúa. Hãy thường thường nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, vì mọi sự tạ ơn Đức Chúa Trời, là Cha chúng ta.

Khi linh hồn của người tin Chúa đã được phục hồi sự sống mình, cùng phục hồi thân phận thật của mình, là con trai của Đức Chúa Trời chí cao, thì bấy giờ, linh hồn của người tin Chúa phải thực thi phần trách nhiệm của mình, như Lời Chúa đã chép, đó là người ấy phải trở nên người mới.

2 Cô-rinh-tô 5:17-18: Vậy, nếu ai ở trong Đấng Christ, thì nấy là người dựng nên mới; những sự cũ đã qua đi, này mọi sự đều trở nên mới. Mọi điều đó đến bởi Đức Chúa Trời, Ngài đã làm cho chúng ta nhờ Đấng Christ mà được hòa thuận lại cùng Ngài, và đã giao chức vụ giảng hòa cho chúng ta.

Ê-phê-sô 4:21-24: Vì anh em đã nghe đạo Ngài, và được dạy dỗ trong Ngài (y theo lẽ thật trong Đức Chúa Jêsus) rằng anh em phải bỏ cách ăn nết ở ngày trước, thoát lột người cũ là người bị hư hỏng bởi tư dục dốt dành, mà phải làm nên mới trong tâm trí mình, và mặc lấy người mới, tức là người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật.

1 Phi-e-rơ 1:1-25 > 1 Phi-e-rơ 2:1-12: Phi-e-rơ, sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, gửi cho những người kiều ngụ rải rác trong xứ Bông, Ga-la-ti, Cáp-ba-đốc, A-si và Bi-thi-ni, là những người được chọn, theo sự biết trước của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha, và được nên thánh bởi Đức Thánh Linh, đặng vâng phục Đức Chúa Jêsus Christ và có phần trong sự rải huyết Ngài: nguyên xin ân điển và bình an thêm lên cho anh em! Ngợi khen Đức Chúa Trời, là Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài lấy lòng thương xót cả thể khiến chúng ta được lại sanh, đặng chúng ta nhờ sự Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết mà có sự trông cậy sống, là cơ nghiệp không hư đi, không ô uế, không suy tàn, để dành trong các tầng trời cho anh em, là kẻ bởi đức tin nhờ quyền phép của Đức Chúa Trời giữ cho, để được sự cứu chuộc gần hiện ra trong kỳ sau rốt! Anh em vui mừng về điều đó, dầu hiện nay anh em vì sự thử thách trăm bề buộc phải buồn bã ít lâu; hầu cho sự thử thách đức tin anh em quý hơn vàng hay hư nát, dầu đã bị thử lửa, sanh ra ngợi khen, tôn trọng, vinh hiển cho anh em khi Đức Chúa Jêsus Christ hiện ra. Ngài là Đấng anh em không thấy mà yêu mến; dầu bây giờ anh em không thấy Ngài, nhưng tin Ngài, và vui mừng lắm một cách không xiết kể và vinh hiển: nhận được phần thưởng về đức tin anh em, là sự cứu

chuyện linh hồn mình. Về sự cứu chuộc đó, các đấng tiên tri đã tìm tòi suy xét, và đã nói tiên tri về ân điển định sẵn cho anh em: nghĩa là tìm cho biết thời kỳ nào và thời kỳ cách nào mà Thánh Linh Đấng Christ ở trong lòng mình đã chỉ cho, là khi làm chứng trước về sự đau đớn của Đấng Christ và về sự vinh hiển sẽ theo sau. Các đấng ấy đã được tỏ cho rằng chẳng phải vì mình, bèn là vì anh em mà truyền ra những điều đó, là những điều hiện nay đã rao cho anh em, bởi những người nhờ Đức Thánh Linh từ trên trời sai xuống, mà giảng Tin Lành cho anh em; các thiên sứ cũng ước ao xem thấu những sự đó. Vậy, anh em hãy bền chí như thể thất lưng, hãy tiết độ, lấy sự trông cậy trọn vẹn đợi chờ ơn sẽ ban cho mình trong khi Đức Chúa Jêsus Christ hiện ra. Anh em đã nên như con cái hay vâng lời, thì chớ có làm theo sự dâm dục, là sự cai trị trong anh em ngày trước, về lúc anh em còn mê muội. Nhưng, như Đấng gọi anh em là thánh, thì anh em cũng phải thánh trong mọi cách ăn ở mình, bởi có chép rằng: Hãy nên thánh, vì Ta là thánh. Nếu anh em xưng Đấng không tây vị anh em, xét đoán từng người theo việc họ làm, bằng Cha, thì hãy lấy lòng kính sợ mà ăn ở trong thời kỳ ở trọ đời này, vì biết rằng chẳng phải bởi vật hay hư nát như bạc hoặc vàng mà anh em đã được chuộc khỏi sự ăn ở không ra chi của tổ tiên truyền lại cho mình, bèn là bởi huyết báu Đấng Christ, dường như huyết của chiên con không lỗi không vít, đã định sẵn trước buổi sáng thế, và hiện ra trong cuối các thời kỳ vì cố anh em, là kẻ nhân Đức Chúa Jêsus tin đến Đức Chúa Trời, tức là Đấng đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, và ban sự vinh hiển cho Ngài đến nỗi đức tin và sự trông cậy anh em được nương nhờ Đức Chúa Trời. Anh em đã vâng theo lẽ thật làm sạch lòng mình, đừng có lòng yêu thương anh em cách thật thà, nên hãy yêu nhau sốt sắng hết lòng; anh em đã được lại sanh, chẳng phải bởi giống hay hư nát, nhưng bởi giống chẳng hư nát, là bởi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Vì, mọi xác thịt ví như cỏ, mọi sự vinh hiển của nó ví như hoa cỏ. Cỏ khô, hoa rụng, nhưng Lời Chúa còn lại đời đời. Và Lời đó là đạo Tin Lành đã giảng ra cho anh em. Vậy anh em đã từ bỏ mọi điều độc ác, mọi điều gian xảo, mọi thứ giả trá, lòng ghen ghét và sự nói hành, thì hãy ham thích sửa thiêng liêng của đạo, như trẻ con mới đẻ vậy, hầu cho anh em nhờ đó lớn lên mà được chuộc linh hồn, nếu anh em đã nắm biết Chúa là ngọt ngào. Hãy đến gần Ngài, là hòn đá sống, bị người ta loại ra, song được chọn và quý trước mặt Đức Chúa Trời, và anh em cũng như đá sống, được xây nên nhà thiêng liêng, làm chức tế lễ thánh, dâng dâng của tế lễ thiêng liêng, nhờ Đức Chúa Jêsus Christ mà đẹp ý Đức Chúa Trời. Vì trong Kinh Thánh có chép rằng: Nay, Ta đặt tại Si-ôn hòn đá góc nhà đã chọn lựa và quý báu; Ai tin đến đá ấy sẽ không bị xấu hổ. Vậy nên, cho anh em là kẻ đã tin, thì là đá quý; nhưng cho những kẻ không tin, thì Hòn đá mà bị thợ xây nhà loại ra, bèn trở nên đá góc nhà, là Đá gây cho vấp vấp, là đá lớn làm cho sa ngã; họ bị vấp đá đó, vì không vâng phục Đạo, và điều ấy đã định sẵn cho họ rồi. Nhưng anh em là dòng giống được lựa chọn, là chức thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh là dân thuộc về Đức Chúa Trời, hầu cho anh em rao giảng nhân đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài; anh em ngày trước không phải là một dân, mà bây giờ là dân Đức Chúa Trời, trước không được thương xót, mà bây giờ được thương xót. Hỡi kẻ rất yêu dấu, anh em như người ở trọ, kẻ đi đường, tôi khuyên phải kiêng những điều xác thịt ưa thích, là điều chống trả với linh hồn. Phải ăn ở ngay lành giữa dân ngoại, hầu cho họ là kẻ vẫn gièm chê anh em như người gian ác, đã thấy việc lành anh em, thì đến ngày Chúa thăm viếng, họ ngợi khen Đức Chúa Trời.

Hết thấy mọi người tin Chúa phải tiếp nhận, vâng giữ và làm theo Lời Đức Chúa Trời, mà Lời của Đức Chúa Trời là luật pháp của loài người, để loài người sẽ làm theo luật pháp đó mà được phục hồi đúng với tiêu chuẩn ban đầu mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã định cho loài người phải đạt được, như Lời Chúa đã chép:

Sáng thế ký 1:26-28: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng Ta hãy làm nên loài người như hình Ta và theo tượng Ta, đặt quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phúc cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất.

Thi-Thiên 8:1-9: Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng tôi, Danh Chúa được sang cả trên khắp trái đất biết bao; Sự oai nghi Chúa hiện ra trên các tầng trời! Nhân vì các cừu địch Chúa, Chúa do miệng trẻ thơ và những con đang bú, mà lập nên năng lực Ngài, đặt làm cho người thù nghịch và kẻ báo thù phải

nín lặng. Khi tôi nhìn xem các tầng trời là công việc của ngón tay Chúa, mặt trăng và các ngôi sao mà Chúa đã đặt, loài người là gì, mà Chúa nhớ đến? Con loài người là chi, mà Chúa thăm viếng nó? Chúa làm người kém Đức Chúa Trời một chút, đội cho người sự vinh hiển và sang trọng. Chúa ban cho người quyền cai trị công việc tay Chúa làm, khiến muôn vật phục dưới chân người: Cả loài chiên, loài bò, đến đổi các thú rừng, chim trời và cá biển, cùng phạm vật gì lợi đi các lối biển. Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng tôi, Danh Chúa được sang cả trên khắp trái đất biết bao!

Để có thể phục hồi hoàn toàn thân phận thật của linh hồn mình, là con trai của Đức Chúa Trời chí cao, thì tự loài người không thể làm nổi, nhưng nếu loài người nhận biết sự yêu thương của Đức Chúa Trời dành cho loài người, mà sự yêu thương của Đức Chúa Trời dành cho loài người đó là Ngài đã quyết định ban Con một của Ngài cho loài người, mà Con một của Đức Chúa Trời là Đức Chúa Jê-sus Christ, Danh Ngài được xưng là Lời Đức Chúa Trời và như vậy, khi loài người tiếp nhận Lời của Đức Chúa Trời ấy là tiếp nhận Con một Ngài.

Nhưng để loài người nhận biết sự Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho loài người chính là sự yêu thương của Đức Chúa Trời, thì phải có một người ra từ Đức Chúa Trời, đến thế gian này để giải bày Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha cho loài người, hầu cho loài người sẽ thông qua mọi sự được tỏ ra từ Con một đó mà nhận biết sự yêu thương của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời và nhận lãnh những sự ban cho của Đức Chúa Trời.

Giăng 1:1-5 > 9-18: Ban đầu có Lời (của Đức Chúa Trời), Lời (của Đức Chúa Trời) ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời (của Đức Chúa Trời) là Đức Chúa Trời. Ban đầu Ngài (Lời của Đức Chúa Trời) ở cùng Đức Chúa Trời. Muôn vật bởi Ngài (Đức Chúa Jê-sus Christ - Lời Đức Chúa Trời) làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài (Đức Chúa Jê-sus Christ - Lời Đức Chúa Trời). Trong Ngài (Đức Chúa Jê-sus Christ - Lời Đức Chúa Trời) có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Sự sáng soi trong tối tăm, tối tăm chẳng hề nhận lấy sự sáng... Sự sáng này là sự sáng thật, khi đến thế gian soi sáng mọi người. Lời (của Đức Chúa Trời) ở thế gian, và thế gian đã làm nên bởi Ngài (Đức Chúa Jê-sus Christ - Lời Đức Chúa Trời); nhưng thế gian chẳng từng nhìn biết Ngài (Đức Chúa Jê-sus Christ - Lời Đức Chúa Trời). Ngài (Đức Chúa Jê-sus Christ - Lời Đức Chúa Trời) đã đến trong xứ mình, song dân mình chẳng hề nhận lấy. Nhưng hề ai đã nhận Ngài (Đức Chúa Jê-sus Christ - Lời Đức Chúa Trời), thì Ngài (Đức Chúa Jê-sus Christ - Lời Đức Chúa Trời) ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin Danh Ngài (là Đức Chúa Jê-sus Christ), là kẻ chẳng phải sanh bởi khí huyết, hoặc bởi tình dục, hoặc bởi ý người, nhưng sanh bởi Đức Chúa Trời vậy. Lời (của Đức Chúa Trời) đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, đầy ơn và lẽ thật; chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển của Ngài (Đức Chúa Jê-sus Christ), thật như vinh hiển của Con một đến từ nơi Cha. Giăng làm chứng về Ngài khi kêu lên rằng: Ấy là về Ngài mà ta đã nói: Đáng đến sau ta trỗi hơn ta, vì Ngài vốn trước ta. Vả, bởi sự đầy dẫy của Ngài (Đức Chúa Jê-sus Christ) mà chúng ta đều có nhận được, và ơn càng thêm ơn. Vì luật pháp đã ban cho bởi Môi-se, còn ơn và lẽ thật bởi Đức Chúa Jê-sus Christ mà đến. Chẳng hề ai thấy Đức Chúa Trời; chỉ Con một ở trong lòng Cha, là Đấng đã giải bày Cha cho chúng ta biết.

Lời Chúa đã chép rõ rằng: Ngài (Đức Chúa Jê-sus Christ - Lời Đức Chúa Trời) đã đến trong xứ mình, song dân mình chẳng hề nhận lấy. (Câu 11).

Vì cả thế gian đều phục dưới quyền của ma quỷ, nên hết thảy loài người đều phải ngồi trong bóng của sự chết và vì linh hồn người ta vốn một ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va bị cầm buộc, không được sự sáng, là luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời chiếu vào, nên họ không nhận biết Đức Chúa Jê-sus Christ.

Ê-sai 53:1-3: Ai tin điều đã rao truyền cho chúng ta, và cánh tay Đức Giê-hô-va đã được tỏ ra cho ai? Người đã lớn lên trước mặt Ngài như một cái chồi, như cái rễ ra từ đất khô. Người chẳng có hình dung, chẳng có sự đẹp đẽ; khi chúng ta thấy Người, không có sự tốt đẹp cho chúng ta ưa thích được. Người đã bị người ta khinh dể và chán bỏ, từng trải sự buồn bực, biết sự đau ốm, bị khinh như kẻ mà người ta che mặt chẳng thèm xem; chúng ta cũng chẳng coi Người ra gì.

Điều này không phải là mới khi người ta không muốn đến với Đức Chúa Jê-sus Christ, vì ngay từ lúc ban đầu, nghĩa là sau khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời khiến lộn xộn tiếng nói của loài người và người ta phải tản lạc ra khắp đất sau vụ người ta hòa nhau xây một cái tháp để được rạng danh (Ba-bêl), thì người thế gian đã không ưa dân Hê-bơ-rơ, vì dân Hê-bơ-rơ làm nghề chăn chiên.

Sáng thế ký 43:26-32: Khi Giô-sép trở về, các anh em bèn lấy của lễ đã đem theo, dâng cho Giô-sép

tại nhà; rồi cùng sắp mình xuống đất trước mặt người. Người liền hỏi thăm họ mạnh khỏe thế nào, và nói rằng: Người cha già mà các người đã nói cùng ta đó được mạnh khỏe chẳng? còn sống chẳng? Đáp rằng: Kẻ tôi tớ chúa, là cha chúng tôi, vẫn mạnh khỏe và còn sống. Đoạn, họ cúi đầu và lạy. Giô-sép nhường mắt thấy Bên-gia-min, em ruột, con trai của mẹ mình, thì hỏi rằng: Đó có phải em út mà các người đã nói cùng ta chẳng? Và tiếp rằng: Con út ới! cầu xin Đức Chúa Trời làm ơn cho người! Vì thấy em mình, nên Giô-sép động lòng trắc ẩn, lật đặt bước ra ngoài, tìm nơi nào đặng khóc. Người vào phòng nhà trong và khóc. Đoạn, rửa mặt, bước ra, làm bộ chắc gan mà nói rằng: Hãy dọn bữa ăn đi. Người ta dọn cho Giô-sép ăn riêng, và cho các anh em ăn riêng. Người Ê-díp-tô ăn chung cùng người cũng dọn cho ngồi riêng nữa; vì người Ê-díp-tô có tánh gớm người Hê-bơ-rơ, nên không ăn chung được.

Sáng thế ký 46:31-34: Đoạn Giô-sép nói cùng anh em và người nhà cha mình rằng: Tôi sẽ lên trước tau cho Pha-ra-ôn hay rằng: Anh em và cả nhà cha tôi, ở xứ Ca-na-an đã đến cùng tôi. Họ vốn làm nghề chăn chiên, nuôi bầy súc vật; có dẫn theo hết bầy chiên, bò và các tài vật của mình. Và khi Pha-ra-ôn truyền gọi anh em mà hỏi rằng: Các người làm nghề chi? Thì hãy tau rằng: Kẻ tôi tớ chúa cùng tổ phụ chúng tôi vẫn làm nghề nuôi súc vật từ thuở còn nhỏ cho đến giờ. Ấy hầu cho anh em đặng ở lại xứ Gô-sen, vì dân Ê-díp-tô có tánh gớm ghê hết thảy kẻ chăn chiên lắm.

Mọi sự đã được chép trong sách Sáng thế ký đều đã được xảy ra trong sự mưu luận và trong sự biết trước của Đức Giê-Hô-Va và Ngài đã sửa soạn kế hoạch cứu chuộc loài người ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, nên Lời Đức Chúa Trời được chép trong sách Sáng thế ký được ví là *Đá góc quý báu, là Đá đã thử nghiệm, là Nền bền vững*, để cho chúng ta biết rằng, loài người trong thế gian này luôn có tánh gớm ghê người Hê-bơ-rơ (cả thuộc thể và thuộc linh) cùng hết thảy kẻ chăn chiên thật của Đức Chúa Jêsus Trời.

Người Hê-bơ-rơ, hay là dân Hê-bơ-rơ là bóng về một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Giê-Hô-Va, vì ngôn ngữ đầu tiên mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, đó là ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, đó là chữ עִבְרִית - 'Ibriy, số 5680 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *một thứ dân, một thứ ngôn ngữ đến từ một nơi rất xa, xa cả về thời gian và không gian*;

Cũng giống như vậy, danh xưng Y-sơ-ra-ên đó là chữ יִשְׂרָאֵל - Yisra'el, số 3478 ra từ chữ סָרַח - sarah, số 8280 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Người có quyền phép của con vua (hoàng tử), người sẽ được cai trị như Đức Chúa Trời*;

Người Hê-bơ-rơ làm nghề chăn chiên, mà con chiên là bóng về Lời của Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh. Người chăn chiên là bóng về hết thảy những người được chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ và được làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ. Khi người tin Chúa hết lòng vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, thì nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà linh hồn người đó được trở nên Y-sơ-ra-ên thật, tức là người sẽ được đồng với Đức Chúa Jêsus Christ (Con một của Đức Chúa Trời) cai trị trong Nước của Ngài, là Nước Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với Phi-e-rơ và cũng là phán với hết thảy những người sẽ được gọi làm môn đồ của Ngài, sẽ phải làm:

Giăng 21:13-17: Đức Chúa Jêsus lại gần, lấy bánh cho môn đồ, và cho luôn cá nữa. Ấy là lần thứ ba mà Đức Chúa Jêsus hiện ra cùng môn đồ Ngài, sau khi Ngài từ kẻ chết sống lại. Khi ăn rồi, Đức Chúa Jêsus phán cùng Si-môn Phi-e-rơ rằng: Hỡi Si-môn, con Giô-na, người yêu Ta hơn những kẻ này chẳng? Phi-e-rơ thưa rằng: Lạy Chúa, phải, Chúa biết rằng tôi yêu Chúa. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy chăn những chiên con Ta. Ngài lại phán lần thứ hai cùng người rằng: Hỡi Si-môn, con Giô-na, người yêu Ta chẳng? Phi-e-rơ thưa rằng: Lạy Chúa, phải, Chúa biết rằng tôi yêu Chúa. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy chăn chiên Ta. Ngài phán cùng người đến lần thứ ba rằng: Hỡi Si-môn, con Giô-na, người yêu Ta chẳng? Phi-e-rơ buồn rầu vì Ngài phán cùng mình đến ba lần: Người yêu Ta chẳng? Người bèn thưa rằng: Lạy Chúa, Chúa biết hết mọi việc; Chúa biết rằng tôi yêu Chúa! Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy chăn chiên Ta.

Bản King James version chép câu 15, 16 và 17 trên như sau: ¹⁵So ^{G3767} when ^{G3753} they had dined ^{G709}, Jesus ^{G2424} saith ^{G3004} to Simon ^{G4613} Peter ^{G4074}, Simon ^{G4613}, son of Jonas ^{G2495}, lovest ^{G25} thou me more ^{G4119} than these ^{G5130}? He saith ^{G3004} unto him, Yea ^{G3483}, Lord ^{G2962}; thou knowest ^{G1492} that I love ^{G5368} thee. He saith ^{G3004} unto him, Feed ^{G1006} my lambs ^{G721}. ¹⁶He saith ^{G3004} to him again ^{G3825} the second ^{G1208} time, Simon ^{G4613}, son of Jonas ^{G2495}, lovest ^{G25} thou me? He saith ^{G3004} unto him, Yea ^{G3483}, Lord ^{G2962}; thou knowest ^{G1492} that I love ^{G5368}

thee. He saith^{G3004} unto him, Feed^{G4165} my sheep^{G4263}. He saith^{G3004} unto him the third^{G5154} time, Simon^{G4613}, son of Jonas^{G2495}, lovest^{G5368} thou me? Peter^{G4074} was grieved^{G3076} because^{G3754} he said^{G2036} unto him the third^{G5154} time, Lovest^{G5368} thou me? And he said^{G2036} unto him, Lord^{G2962}, thou knowest^{G1492} all^{G3956} things; thou knowest^{G1097} that I love^{G5368} thee. Jesus^{G2424} saith^{G3004} unto him, Feed^{G1006} my sheep^{G4263}.

Đức Chúa Jêsus Christ đã lặp lại câu hỏi cho Phi-e-rơ (cũng là với mọi người nào sẽ tin đến Danh Ngài) tới ba lần, mà cả ba lần đó, Chúa Jêsus đều nhắc lại trách nhiệm của những người nào nói mình yêu Chúa, thì sẽ phải làm, đó là **Hãy chăn những chiên con Ta và Hãy chăn chiên Ta**. Cụm từ **Hãy chăn những chiên con Ta** được Chúa Jêsus phán sau câu hỏi: **Hỡi Si-môn, con Giô-na, người yêu Ta hơn những kẻ này chăng?**

Chữ Feed^{G1006} chép trong các câu trên, đó là chữ βόσκω - boskô, số 1006 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: **chăn thả súc vật nơi đồng cỏ, cho súc vật ăn cỏ (hoặc khô, hoặc tươi), canh giữ, bảo vệ, tuân theo, thi hành đúng, lưu giữ lại;**

Chữ **những chiên - lambs**^{G721} chép trong câu 15 trên, đó là chữ ἄρνιον - arnion, số 721 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: **con cừ non, con chiên còn non, chiên con đực còn non;**

Chữ **chiên Ta - my sheep**^{G4263} chép trong câu 16 và 17 trên, đó là chữ πρόβατον - probaton, số 4263 ra từ chữ προβαίνω - probaino, số 4260 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: **hình bóng về con chiên nhút nhát, sự bước về phía trước, sự theo đuổi, sự tiến tới phía trước, sự tiến bộ,**

Cụm từ **những chiên con Ta** chép trong câu 15 là nói về Lời của Đức Chúa Trời đã được chép trong Kinh-Thánh và được Đức Chúa Jêsus Christ phán qua môi miệng Ngài, như chính Danh Ngài được xưng là Lời Đức Chúa Trời mà trong sự cứu chuộc thì Lời của Đức Chúa Trời còn được gọi là Chiên con của Đức Chúa Trời, như Giảng báp-tít đã làm chứng về Đức Chúa Jêsus.

Giăng 1:29: Qua ngày sau, Giảng thấy Đức Chúa Jêsus đến cùng mình, thì nói rằng: Kìa, Chiên con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội lỗi thế gian đi.

Còn chữ **chiên** chép trong Giăng 21 câu 16 và 17 là nói về những người tin Chúa, được Lời của Đức Chúa Trời gọi là **chiên của đồng cỏ Ngài**, như Kinh-Thánh đã chép: **“Bay là chiên của Ta, là chiên của đồng cỏ Ta; bay là loài người, và Ta là Đức Chúa Trời bay, Chúa Giê-hô-va phán vậy.”** (Ê-xê-chi-ên 34:31)

Chức vụ **chăn những con chiên con của Đức Chúa Jêsus Christ** phải là những người được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chọn từ trước khi sáng thế và được giao phó cho Đức Chúa Jêsus Christ, ấy là để những người được chọn đó noi theo Đức Chúa Jêsus Christ (Lời Đức Chúa Trời) mà được huấn luyện, được đào tạo, được dạy dỗ và chỉ những người nào được Đức Chúa Jêsus Christ bảo lãnh cho ở trước mặt Đức Chúa Cha, thì những người đó mới nhận được sự xúc dầu của Đức Thánh-Linh mà bước vào chức vụ chăn bầy chiên của Ngài.

Nhiều người đã lầm tưởng rằng, nếu họ đã học vào trong các trường mà người ta gọi là “trường thần học”, thì họ sẽ trở thành mục sư, là danh hiệu của những người chăn bầy chiên của Đức Chúa Jêsus Christ!

Thật là sai lầm khi nghĩ như vậy, bởi vì nếu người nào không **chăn những con chiên con của Đức Chúa Jêsus Christ**, nghĩa là không yêu mến Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh, mà sự yêu mến này đã được Đức Chúa Jêsus Christ định nghĩa, khi Ngài phán với các môn đồ của Ngài:

Giăng 14:21: Ai có các điều răn của Ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến Ta; người nào yêu mến Ta sẽ được Cha Ta yêu lại, Ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết Ta.

Sự người nào được Đức Chúa Cha yêu lại đó là bằng chứng, chứng minh rằng, người đó đã được Đức Chúa Jêsus Christ bảo lãnh cho ở trước mặt Đức Chúa Cha và Đức Chúa Cha sẽ ban cho người đó Giao-ước mới của Ngài, nghĩa là người đó sẽ được đồng với Đấng Christ cai trị trong nước thầy tế lễ của Ngài.

Người chăn bầy chiên thuộc linh của Đức Chúa Jêsus Christ, tức là những người đã nhận được Giao-ước mới của Đức Chúa Jêsus Christ, đồng nghĩa với việc người ấy được nhận lãnh chìa khoá Nước Thiên đàng từ Đức Chúa Jêsus Christ, để **chăn dắt bầy chiên**, tức là những người được chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ, vì đồng cỏ xanh, mé nước trong đó chính là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, là những sự không có chép thành văn tự trong Kinh-Thánh, nhưng sẽ được Đức Thánh-Linh tỏ ra cho những người thuộc về Ngài, vì chính Đức Thánh-Linh sẽ chăn bầy của Ngài qua những người được chọn của Đức Chúa Jêsus Christ.

Những người được chọn của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ là người chăn bầy thật của Đức Chúa Jêsus Christ và thế gian sẽ ghen ghét họ, bởi vì linh hồn họ vốn một ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va, đã được Đức Thánh-Linh thấp sáng và môi miệng của những người đó sẽ nói ra những sự thuộc về sự sống lại và sự sống đời đời.

Khi nói đến thế gian là nói đến những người đang sống trong thân thể xác thịt nơi thế gian này, nhưng không

chấp nhận sự sáng thật của Đức Chúa Trời, dù có thể những người đó đã từng cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của mình, nhưng những điều họ làm đó chỉ là thủ tục của tôn giáo cho xác thịt mình, chứ lòng của những người đó không nhận biết Đức Chúa Trời. Chính những người đó là kẻ bắt bớ, ghen ghét những người chân bày chiên thật của Đức Chúa Jêsus Christ.

Những người mang danh chức mục sư trong thế gian này nhiều không đếm được, nhưng theo tiêu chuẩn của Lễ thật trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, thì những người đó lại không thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ, vì Thân của Đức Giê-Hô-Va đã không chỉ định những người đó, mà chính họ đã vì sự tham muốn danh vọng mà coi thường các mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán về quyền chỉ định và tấn phong chức vụ thầy tế lễ này là thuộc về Ngài, chứ không phải thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ, vì chính Đức Chúa Jêsus Christ cũng không tự phong Ngài làm thầy tế lễ, nhưng chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha đã lập Ngài làm chức thầy tế lễ này từ trước khi Ngài đến thế gian này để làm chứng cho Lễ thật, nhưng chính Đức Chúa Jêsus Christ phải trải qua những sự thử thách và Ngài phải hoàn thành công việc được Đức Chúa Cha giao cho và chỉ khi Đức Chúa Jêsus Christ đã hoàn thành công việc được Đức Chúa Cha giao cho và Ngài phải chịu chết trên cây thập tự để làm chứng về chức vụ của Ngài là đến từ Đức Chúa Cha, thông qua sự sống lại của Ngài, thì bấy giờ, Đức Chúa Jêsus Christ mới được trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha để nhận lãnh quyền phép cao nhất, là phần thưởng của Đức Chúa Cha ban cho Ngài làm chức Thầy tế lễ thượng phẩm cho đến đời đời, như Lời Chúa đã chép:

Ê-sai 53:10-12: Đức Giê-hô-va lấy làm vừa ý mà làm tổn thương Người, và khiến gặp sự đau ốm. Sau khi đã dâng mạng sống người làm tế chuộc tội, Người sẽ thấy dòng dõi mình; những ngày Người sẽ thêm dài ra, và ý chỉ Đức Giê-hô-va nhờ tay Người được thanh vượng. Người sẽ thấy kết quả của sự khốn khổ linh hồn mình, và lấy làm thỏa mãn. Tội tớ công bình của Ta sẽ lấy sự thông biết về mình làm cho nhiều người được xưng công bình; và Người sẽ gánh lấy tội lỗi họ. Vậy nên Ta sẽ chia phần cho Người đồng với Người Lớn. Người sẽ chia của bắt với những kẻ mạnh, vì Người đã đổ mạng sống mình cho đến chết, đã bị kể vào hàng kẻ dữ, đã mang lấy tội lỗi nhiều người, và cầu thay cho những kẻ phạm tội.

Phi-líp 2:5-11: Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có, Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ; chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tội tớ và trở nên giống như loài người; Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự. Cũng vì đó nên Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, và ban cho Ngài Danh trên hết mọi danh, hầu cho nghe đến Danh Đức Chúa Jêsus, mọi đầu gối trên trời, dưới đất, bên dưới đất, thảy đều quỳ xuống, và mọi lưỡi thảy đều xưng Jêsus Christ là Chúa, mà tôn vinh Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha.

Cũng một nguyên tắc đó, hết thảy những người được chọn vào chức vụ chân bày chiên của Đức Chúa Jêsus Christ cũng phải được xúc dầu và phải chịu những sự thử thách mà mọi người nào được Đức Chúa Cha giao phó cho Ngài đều phải trải qua, và những người đó chỉ nhận được phần thưởng cho chức vụ cao quý này, khi họ đã chứng minh sự họ yêu mến Lời Đức Chúa Trời, cùng sự trung thành của mình đối với Đức Chúa Jêsus Christ, thì những người đó mới được đồng với Đức Chúa Jêsus Christ cai trị trong Nước của Ngài. Những người đó sẽ được Đức Chúa Jêsus Christ giao chìa khoá Nước Thiên đàng cho, hầu cho trong mọi lúc, mọi nơi trong chức vụ của mình, Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời sẽ được Đức Thánh-Linh, tức là Thánh-Linh của Đức Chúa Jêsus Christ tỏ ra cho người ấy, để làm sáng Danh Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha.

Sự vinh hiển của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ được ban cho những người được chọn làm môn đồ của Ngài, đồng nghĩa với việc các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ bị những người thuộc về thế gian này ghen ghét, tức họ sẽ bị thế gian *ghét, ghét cay ghét đắng, căm thù, căm hờn, ghê tởm, khùng bớ, ngược đãi, hành hạ, quấy rầy, làm khổ, không muốn, không thích...* là ý nghĩa của chữ ghen ghét - hated^{G3404} - μισέω - miséo mà Đức Chúa Jêsus Christ đã nói với Đức Chúa Cha và được chép trong sách Giăng đoạn 17 câu 14.

Khi xưa, Đức Giê-Hô-Va đã dùng Môi-se và A-rôn để phán với Pha-ra-ôn về việc người phải buông tha cho dân Y-sơ-ra-ên cho được tự do đi thờ phượng Đức Giê-Hô-Va, nhưng Pha-ra-ôn đã không chịu buông tha cho dân Y-sơ-ra-ên được ra khỏi xứ Ê-díp-tô, và vì cố Pha-ra-ôn đã không kính sợ Đức Giê-Hô-Va, nên Ngài đã khiến Pha-ra-ôn cứng lòng, để đuổi theo dân Y-sơ-ra-ên xuống tận Biển Đỏ, để rồi chính Pha-ra-ôn cùng cả đạo binh của người phải bị diệt dưới Biển Đỏ.

Châm ngôn 21:1: Lòng của vua ở trong tay Đức Giê-hô-va khác nào dòng nước chảy; Ngài làm nghiêng lệch nó bề nào tùy ý Ngài muốn.

Cũng một lẽ đó, khi người nào ghen ghét các tội tố thật của Đức Chúa Jêsus Christ, thì ấy là người đó đã ghen ghét Đấng đã chọn và đã sai các tội tố của Ngài thi hành chức vụ mà Ngài đã giao phó cho họ vậy.

Nhiều người mang danh là người tin Chúa, thậm chí là những người đã “mua được” cho mình được chức vụ này chức vụ nọ trong các tổ chức do người ta lập nên núp dưới danh nghĩa ‘người hầu việc Chúa’, cũng trở thành kẻ thù nghịch với chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ, vì dù Đức Chúa Jêsus Christ đang ngồi bên hữu Đức Chúa Cha toàn năng trên thiên đàng, nhưng các chi của thân thể Ngài, là các tội tố của Ngài vẫn đang thi hành chức vụ của Ngài, là làm chứng cho Lẽ thật ở trên đất này, vì thế cho nên khi người ta chống nghịch chức vụ của các tội tố của Đức Chúa Jêsus Christ thì ấy là họ đang chống lại Đức Chúa Jêsus Christ vậy.

Đức Chúa Trời là sự yêu thương và Ngài yêu các tội tố của Ngài đến độ ghen tương, nên khi người ta ghen ghét các tội tố của Đức Chúa Jêsus Christ, thì Đức Thánh-Linh sẽ đóng cái lòng của những kẻ chống nghịch đó lại, khiến họ nghe mà chẳng hiểu chi, nhìn mà chẳng thấy chi, vì những kẻ đó đã bị Lời của Đức Chúa Trời đoán xét, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán:

Giăng 3:16-21: Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. Và, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến Danh Con một Đức Chúa Trời. Và, sự đoán xét đó là như vậy: sự sáng đã đến thế gian, mà người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng, vì việc làm của họ là xấu xa. Bởi vì phàm ai làm ác thì ghét sự sáng và không đến cùng sự sáng, e rằng công việc của mình phải trách móc chẳng. Nhưng kẻ nào làm theo lẽ thật thì đến cùng sự sáng, hầu cho các việc của mình được bày tỏ ra, vì đã làm trong Đức Chúa Trời.

Điều quan trọng không phải là vì thế gian ghen ghét những người là môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, mà là những người là môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ không còn thuộc về thế gian nữa, nhưng thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ, thuộc về Đức Chúa Trời.

Giăng 8:23-32: Ngài phán rằng: Các ngươi bởi dưới mà có; còn Ta bởi trên mà có. Các ngươi thuộc về thế gian này; còn Ta không thuộc về thế gian này. Nên Ta đã bảo rằng các ngươi sẽ chết trong tội lỗi mình; vì nếu các ngươi chẳng tin Ta là Đấng đó, thì chắc sẽ chết trong tội lỗi các ngươi. Chúng bèn hỏi Ngài rằng: Vậy thầy là ai? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Như Lời Ta đã nói với các ngươi từ ban đầu. Ta có nhiều sự nói và đoán xét về các ngươi; nhưng Đấng đã sai Ta đến là thật, và điều chi Ta nghe bởi Ngài, Ta truyền lại cho thế gian. Chúng không hiểu rằng Ngài phán về Cha. Vậy Đức Chúa Jêsus phán rằng: Khi các ngươi treo Con người lên, bấy giờ sẽ biết Ta là ai, và biết Ta không tự mình làm điều gì, nhưng nói điều Cha Ta đã dạy Ta. Đấng đã sai Ta đến vẫn ở cùng Ta, chẳng để Ta ở một mình, vì Ta hằng làm sự đẹp lòng Ngài. Bởi Đức Chúa Jêsus nói như vậy, nên có nhiều kẻ tin Ngài. Bấy giờ Ngài phán cùng những người Giu-đa đã tin Ngài, rằng: Nếu các ngươi hằng ở trong đạo (Lời) Ta, thì thật là môn đồ Ta; các ngươi sẽ biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ buông tha các ngươi.

Giăng 15:18-27: Ví bằng người đời ghét các ngươi, thì hãy biết rằng họ đã ghét Ta trước các ngươi. Nếu các ngươi thuộc về thế gian, thì người đời sẽ yêu kẻ thuộc về mình; nhưng vì các ngươi không thuộc về thế gian và Ta đã lựa chọn các ngươi giữa thế gian, bởi cố đó người đời ghét các ngươi. Hãy nhớ Lời Ta đã nói cùng các ngươi: Đây tớ chẳng lớn hơn chủ mình. Nếu họ đã bắt bớ Ta, ắt cũng bắt bớ các ngươi; bằng họ đã giữ Lời Ta, ắt cũng giữ Lời các ngươi. Nhưng vì Danh Ta họ sẽ lấy mọi điều đó đả các ngươi, bởi họ không biết Đấng đã sai Ta đến. Nếu Ta không đến và không phán dạy họ, thì họ chẳng có tội lỗi gì; song bây giờ họ không có thể chữa chối được tội lỗi mình. Kẻ nào ghét Ta cũng ghét Cha Ta nữa. Ví thử Ta không làm giữa họ những việc mà chưa có người khác làm, thì họ vô tội, nhưng bây giờ họ đã thấy các việc ấy, và lại ghét Ta cùng Cha Ta. Dường ấy, để cho ứng nghiệm Lời đã chép trong luật pháp họ rằng: Họ ghét Ta vô cố. Khi nào Đấng Yên ủi sẽ đến, là Đấng Ta sẽ bởi Cha sai xuống, tức là Thần lẽ thật ra từ Cha, ấy chính Ngài sẽ làm chứng về Ta. Còn các ngươi cũng sẽ làm chứng về Ta, vì các ngươi đã ở cùng Ta từ lúc ban đầu vậy.